

simpelt hen, det er, fordi man har tænkt sig grundigere om – er kommet til det resultat, at det godt kunne være, man skulle kigge grundigt på det.

Kl. 18.40

Derfor glæder jeg mig til det arbejde, der skal i gang i udvalget, og jeg kan garantere for, at der bliver ganske meget materiale, som jeg vil bede om, at Statsministeriet indhenter til vores arbejde, fordi man rent faktisk i andre lande er meget længere med hensyn til at lave en grundlov, der er tidssvarende.

Formanden:

Tak til hr. Aage Frandsen. Så er det hr. Svend Auken som ordfører for forslagsstillerne.

Svend Auken (S):

Statsministeren har ikke haft nogen nem opgave inden denne her debat. Nu prøver jeg at leve mig ind i statsministerens situation. Jeg håber, at han tillader denne form for empati.

Han har på samme tid skullet sende det signal, at hans regering ikke vil forpligte sig til at ændre grundloven på nuværende tidspunkt, og det signal, at en grundlovsdiskussion, der ønskes af et meget stort antal partier i Folketinget, er en vigtig diskussion, som man ikke på forhånd vil udelukke sig fra at deltage i. Derfor holdt han selv – nu prøver jeg at beundre den samlede indsats – en tale, hvor han var nok så negativ og nok så afvisende uden at være uheldig over for forslagsstillerne.

Derefter kom Venstres ordfører, selvfølgelig med den samme skeptiske konklusion om nødvendigheden af at ændre grundloven nu, der holdt en langt mere åben, imødekommende tale over for forslagsstillerne og sagde, hvis det endelig skulle være, så har vi en masse spændende idéer, og nu skal I bare høre, og så kom der et langt og spændende foredrag om disse mange ideer.

Det er det, der i en anden terminologi hedder et dobbeltgreb, altså hvordan kan man både sige nej til en fest og alligevel tilkendegive sin lyst til at deltage. Det synes jeg faktisk statsministeren har klaret flot, og det er en god dag for folkestyret.

Vi har ikke – og det synes jeg er fair nok – bundet regeringen op på, at det her skal føre til en ændring af grundloven. Vi har ikke bundet de tre regeringsbærende partier – Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti – op på dét. Men den udstrakte hånd, der ligger i forslagene til re-

geringen og til regeringspartierne, er blevet modtaget på en måde, der gør, at vi kan komme videre med samtalen.

Det synes jeg er et rigtig godt resultat, og jeg synes, vi skal gå ind i det her med et åbent sind og, som hr. Aage Frandsen sagde, virkelig i fællesskab prøve at bore alle disse problemstillinger ud.

Uanset hvornår vi beslutter os til at sætte en grundlovskommission i gang, uanset hvordan den proces kommer til at forløbe, så ved vi alle sammen, at den vil komme til at tage lang tid, og det er godt, at den bliver vel forberedt.

Der bliver mange spændende diskussioner. Jeg kan høre, hr. Langballe og jeg og mange andre vil have spændende diskussioner om folkekirkens stilling i fremtiden. Der vil være diskussioner om åbenhed i forvaltningen. Der vil være spørgsmål om udstrækning af Folketingets indflydelse på det internationale område. Der vil være spørgsmålet om borgerrettigheder i fremtiden, hvor det jo ikke bare er, som fru Birthe Rønn Hornbech definerede det, individets beskyttelse mod staten, men hvor det nok så meget kan være spørgsmålet om mindretals beskyttelse i forhold til flertallet og det enkelte individs beskyttelse i forhold til andre individer i samfundet for at sikre de grundlæggende borgerrettigheder.

Alt det skal bores ud, og vi har ikke nogen patentløsninger på det. Vi anerkender blankt, at der er mange vanskeligheder, mange forhindringer, der skal overvindes, men vi synes, at det har været en god dag for diskussionen om udformningen af en ny grundlov, og vi går med stor interesse ind til arbejdet, og vi synes egentlig, at statsministeren har klaret sit dobbeltgreb flot.

Men det er stadig væk svært at sætte overskriften »Tid til forandring« over hans deltagelse her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslagene til folketingsbeslutning henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen